

Rddf-plaatsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 16 januari 2015, ingekomen bij de commissie op 17 januari 2015, is appellante in beroep gekomen tegen de beslissing van verweerster van 10 december 2014, waarbij verweerster haar besluit van 26 juni 2014 tot plaatsing van de functie van appellante in het risicodragend deel van de formatie (RDDF) onder aanvulling van de motivering heeft gehandhaafd en subsidiair opnieuw heeft besloten tot plaatsing van de functie van appellante in het risicodragend deel van de formatie op basis van de in de beslissing nader gegeven motivering met ingang van 10 december 2014.

Verweerster heeft op 20 februari 2015 een verweerschrift ingediend onder overlegging van het formatieplan 2014/2015, versie april 2014.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie op 26 maart 2015. Verschenen zijn appellante bijgestaan door haar advocaat en voor verweerster mevrouw, directeur/bestuurder, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster.

Bij de mondelinge behandeling is niet ingegaan op de bezwaren van appellante tegen toepassing van de hardheidsclausule per functie door verweerster. Bij die mondelinge behandeling hebben partijen over en weer hun standpunten kunnen toelichten met betrekking tot het karakter van het primaire en subsidiaire besluit van 10 december 2014.

Na schorsing van de mondelinge behandeling heeft de commissie ter zitting uitspraak gedaan en deze kort mondeling toegelicht onder toezegging dat schriftelijke onderbouwing van de beslissing zal volgen.

2. De feiten

Appellante is in dienst van verweerster als logopediste/akoepediste sinds 25 april 2000, laatstelijk blijkt de akte van benoeming van 18 augustus 2010 voor onbepaalde tijd met een werktijdfactor van 0,4612.

Verweerster hanteert ontslagbeleid zoals bedoeld in artikel 10.4 CAO PO. Verweerster heeft op 14 april 2014 instemming verkregen van de PMR met het bestuursformatieplan 2014/2015.

Bij beslissing van 20 oktober 2014 heeft deze commissie het beroep van appellante tegen het besluit van 26 juni 2014 tot plaatsing van appellante in het risicodragend deel van de formatie (RDDF) gegrond verklaard. Daartoe heeft de commissie overwogen dat verweerster geen toepassing heeft gegeven aan artikel 10.4 lid 8 CAO PO en dat het beroep van verweerster op artikel 10.4 lid 7 cao onvoldoende was gemotiveerd omdat die hardheidsclausule haar verplichtte tot integrale toepassing van de afvloeiingsregeling, waarbij verweerster voor elke werknemer, die vanwege de omvang van de diensttijd bij het bestuur in beginsel voor RDDF-plaatsing in aanmerking zou komen, maar aan wie verweerster bij die plaatsing voorbij wenste te gaan, diende te motiveren waarom plaatsing van die werknemer in het RDDF zou leiden tot een kennelijke hardheid, die afwijking rechtvaardigt. Aan die motiveringseis was naar het oordeel van de commissie niet voldaan.

3. Het beroep

Appellante heeft aangevoerd dat verweerster niet heeft aangetoond dat in de voor haar geldende afvloeiingsregeling een hardheidsclausule is opgenomen. Appellante is voorts van oordeel dat haar werkgever het eerdere motiveringsgebrek niet met terugwerkende kracht door middel van een herzieningsbesluit kan herstellen en aldus het eerder genomen RDDF-plaatsingsbesluit kan handhaven en dat als al verweerster een nieuw besluit kan nemen dat dat dan RDDF-plaatsing dient te zijn per 1 augustus 2015.

Op grond van de bijlage III bij de CAO PO moet dit besluit immers vóór de zomervakantie genomen worden en per aangetekende brief worden meegedeeld. Artikel 3 van deze bijlage bepaalt dat het besluit geen terugwerkende kracht kan hebben.

Appellante stelt dat ook aan het huidige besluit geen goede onderbouwing of motivering ten grondslag ligt en dat onvoldoende is beargumenteerd dat toepassing van de afvloeiingsvolgorde zou leiden tot een kennelijke hardheid. Appellante is ten slotte van oordeel dat slechts bij hoge uitzondering van de hoofdregel van anciënniteitsvolgorde mag worden afgeweken en dat niet is aangetoond dat zwaarwegende onderwijskundige belangen een rol spelen bij alle van RDDF-plaatsing uitgezonderde functies. Appellante heeft bezwaar aangevoerd tegen diverse op individuele functies gerichte overwegingen tot toepassing van de hardheidsclausule.

4. Het verweer

Verweerster voert aan dat zij volledig invulling heeft gegeven aan de uitspraak van deze commissie van 20 oktober 2014. Zij heeft voor elke medewerker die aan de afvloeiingsvolgorde aan appellante voorafgaat gemotiveerd waarom aan de RDDF-plaatsing van de functie van deze medewerker wordt voorbijgegaan. Verweerster is van oordeel dat appellante ten onrechte uit de beslissing van 20 oktober 2014 heeft gelezen dat het besluit van 26 juni 2014 zou zijn vernietigd. Dit is naar verweersters oordeel op geen wijze uit die uitspraak te lezen.

Voor verweerster gold in 2006 de van oorsprong door de Bond KBO vastgestelde afvloeiingsregeling, waarin, zoals in elke afvloeiingsregeling zoals die traditioneel gold, ook een hardheidsclausule was opgenomen.

Verweerster heeft de bezwaren die appellante tegen de individuele toepassingen van de hardheidsclausule heeft aangevoerd gemotiveerd weersproken.

5. De beoordeling

In de beslissing van 20 oktober 2014 is niet de vernietiging van het besluit van 26 juni 2014 uitgesproken.

Verweerster is echter op grond van artikel 60 lid 3 van de Wet Primair Onderwijs gehouden zich te onderwerpen aan de uitspraak van de commissie. Naar het oordeel van de commissie verplicht dit verweerster tot intrekking van een besluit waarvan het daartegen ingestelde beroep gegrond is verklaard. Zowel handhaving van het eerdere besluit met een aanvullende motivering als een nieuw besluit met die motivering en met terugwerkende kracht komt te zeer in strijd met het systeem van de RDDF-plaatsing zoals dat in de CAO PO is opgenomen.

Die RDDF-plaatsing in de CAO PO is nadrukkelijk gekoppeld aan een onderwijsjaar en verplicht tot een systematiek van tijdige besluitvorming vóór het einde van een schooljaar aldus dat het bevoegd gezag eerst een bestuursformatieplan en een meerjarenformatieplan vaststelt, vervolgens de daartoe vereiste instemming van de personeelsgeleding van het medezeggenschapsorgaan verkrijgt vóór 1 mei van enig

schooljaar en dan een besluit neemt uiterlijk vóór het einde van het schooljaar. Het besluit tot plaatsing in het RDDF dient zo spoedig mogelijk te worden genomen na de vaststelling van het bestuursformatieplan, maar uiterlijk vóór de zomervakantie en het besluit heeft geen terugwerkende kracht.

In deze aldus zeer kort samengevatte systematiek past het niet om in december 2014 een besluit te nemen met terugwerkende kracht tot 26 juni 2014, noch ook een besluit op 10 december 2014 dat op die zelfde datum ingaat, omdat de systematiek van de cao nadrukkelijk aansluiting zoekt bij het schooljaar.

Reparatie van een RDDF-besluit waartegen het beroep gegrond is bevonden is naar het oordeel van de commissie op deze wijze niet mogelijk.

6. De beslissing

De commissie voornoemd verklaart het beroep van appellante gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 26 maart 2015 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, mr. A.A.M. Mollee, en drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de personele organisaties, heeft drs. T.E. Sikkema, overeenkomstig artikel 251:1 lid d van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC zich van stemming onthouden.